

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Glavne struje savremene ekonomske misli". Rad ima 12 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

VISOKA ŠKOLA STRUKOVNIH STUDIJA

ZA KRIMINALISTIKU I BEZBEDNOST

NIŠ

SEMINARSKI RAD

Predmet: Osnovi ekonomije

Glavne struje savremene ekonomske misli

Januar, 2011.

S A D R Ž A J

Uvod

Glavne struje savremene ekonomske misli

Danas posle svih događanja možemo zaključiti da glavne struje savremene ekonomske misli ostavljaju traga na sve zemlje. Prirodu i društvo čini veliki broj pojava i procesa koji su međusobno povezani. Nauka ima zadatak da otkrije uzročno-posledične veze i pravilnosti tih pojava i procesa u prirodi i društvu. Zakoni savremene ekonomske misli su unutrašnje skrivene snage i odnosi uzajamne zavisnosti i međusobne uslovljenosti pojava u prirodi i društvu. Zakoni su suština pojava i procesa, a do njih se dolazi putem naučnih istraživanja. Zakoni u prirodi i društvu deluju nezavisno od toga da li ih je nauka otkrila ili ne, kao i nezavisno od volje ljudi.

Zakoni savremene ekonomske misli

Ekonomski zakoni regulišu unutrašnje veze i odnose pojava i procesa koji su vezani za privredni život ljudi. Proizvodnja se obavlja radi zadovoljenja ljudskih potreba. U širem smislu, ona uključuje podelu rada, zatim raspodelu materijalnih dobara na članove društva i razmenu dobara na tržištu. Sve ove aktivnosti čine ekonomski proces koji se stalno ponavlja. U tom procesu uočavaju se neke pravilnosti, čime se formulišu ekonomski zakoni koji se javljaju između ljudi a povodom stvaranja i raspodele materijalnih dobara. Dakle, ekonomskim zakonima definišu se odnosi ljudi u proizvodnji i prisvajanju materijalnih dobara.

Formulisanje ekonomskih zakona vrši se kroz proces saznanja ekonomske stvarnosti. Oni su objektivno svojstvo ekonomskih pojava i međusobnih odnosa. Za razliku od prirode, gde nesvesne sile deluju na pojave, u ekonomskom životu čovek pokreće te procese. Ekonomski subjekti imaju različite interese, pa stupajući u ekonomske odnose oni ostvaruju niz veza, nesvesno, i te veze se mogu razvijati kao „prirodni” i nesvesni zakoni. Ekonomski zakoni deluju spontano i stihijski. U procesu robne proizvodnje sučeljavaju

se različiti interesi ljudi. Mada se planiranjem svesno usmerava društvena proizvodnja, često stihijnost preovlađuje.

Ekonomski zakoni imaju istorijsku komponentu, po tome se razlikuju od prirodnih zakona, jer oni nastaju i nestaju sa određenim načinom proizvodnje. Karakteristika ekonomskih zakona je da deluju kao dugoročne tendencije, stalno se ponavljaju. Marks ih je nazvao tendencijama koje deluju i sprovode se gvozdenom nužnošću.

Ekonomski zakoni deluju statistički tj. stohastički. Stohastičnost ekonomskih zakona znači „koji ima karakter verovatnoće”6). Dakle, u velikoj masi pojava korišćenjem statističke analize možemo odstraniti slučajne veze pojava i doći do suštine ekonomskih zakona. Polje istraživanja ekonomije je dosta složeno, pa se do otkrivanja ekonomskih zakona može doći putem statističkih postupaka kao što su zakon velikih brojeva i teorija verovatniće, čime se otkrivaju bitne veze i relacije između pojava, a isključuju nebitne.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com